

Як і після попередньої Ради від 5 грудня хочу знов висловити особливу думку. Різні точки зору в оцінках і розумінні економіки та монетарної політики є природними, але вони мають аргументуватися, базуватися на неупередженому аналізі і підкріплюватися аргументами та цифрами. На жаль я не побачив ані конструктивізму, ані аргументації, яка б захищала точку зору, яка знайшла відображення в пункті 3 рішення Ради від 17 грудня 2019 року та була проголосована мінімальною більшістю членів Ради і яку я категорично не поділяю.

По- перше, при проведенні засідання Ради знов був грубо порушений регламент. Пункт 3 Рішення Ради був внесений в останній момент, з голосу, та не був підкріплений жодними документами або аналітичними матеріалами та розрахунками, які би, згідно регламенту, мали бути попередньо розглянуті на комітеті Ради з питань грошово-кредитної (монетарної) політики та фінансової стабільності (далі Комітет), або хоча б обговорені на робочій зустрічі напередодні.

По- друге, така оцінка Ради повністю протирічить тим оцінкам монетарної політики та відповідним рекомендаціям, які були розглянуті та одностайно проголосовані на Комітеті. Більше того така оцінка протирічить тим завданням та параметрам, які сама же Рада затвердила для виконання Правління в Основних засадах грошово-кредитної політики на 2019 рік. Зокрема, інфляція увійшла в цільовий коридор, а фінансова стабільність була закріплена. Зростання реального ВВП у поточному році очікується на рівні навіть вищому, ніж це було передбачено на початку року. Міжнародні резерви зросли, незважаючи на значні виплати України по зовнішнім запозиченням. Тобто формально, таким рішенням Рада підштовхує Правління в подальшому не виконувати тих завдань, які вона сама же і визначила для НБУ на початку року.

По- третє, у той час, коли Президент та Уряд на переговорах з МВФ та іншими міжнародними експертами констатували про просування реформ в Україні, в тому числі в монетарній політиці та фінансовому секторі, а наші міжнародні партнери дали високу оцінку прогресу у імplementації інфляційного таргетування та забезпечення фінансової стабільності, яку здійснював НБУ, Рада знов винесла необґрунтований та абсолютно протилежний по змісту вердикт.

Свою детальну оцінку результатів монетарної політики, її впливу на соціально-економічні показники, а також аналізу існуючих проблем та шляхів їхнього вирішення я вже навів в попередньому матеріалі який був розміщений як особлива думка до результатів засідання Ради від 5 грудня (див. особливу думку О. Петрика до засідання Ради від 5 грудня 2019 року).

Тому, з моєї точки зору, таке Рішення скоріше носить тенденційний та упереджений характер, а не базується на професійній оцінці монетарної політики та макроекономічної ситуації в цілому, та може наносити серйозну шкоду ефективному співробітництву України з МВФ та іншими міжнародними інституціями у поточній макроекономічній ситуації.

Олександр Петрик

Доктор економічних наук, професор,

Заслужений економіст України,

Альтернативний директор Ради Директорів МВФ

Від України (2013-2017)